

УДК 338.2

Бойко Н. – ст. гр. БМп-32

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

ПОМИЛКИ АУДИТОРА ТА ЇХ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Королук Т.М.

Основна мета проведення аудиту – це надання керівництву фірми (замовнику) об'єктивної інформації про фактичний стан основних ресурсів, рівень адекватності процедур та засобів контролю за цілями, завданнями і вимогами основної діяльності організації. Для прийняття адекватних управлінських рішень вихідна інформація, крім об'єктивності, повинна відповідати вимогам достовірності та якості.

Проведення незалежного аудиту – справа добровільна. Перевірка здійснюється переважно для перестраховування, або при невідкладній потребі. Враховуючи сучасні вимоги, виникають ситуації, коли звернення до аудитора, є обов'язковою процедурою - наприклад, для виходу на зарубіжні ринки, залучення інвесторів, взяття кредиту у зарубіжних фінансових установах. Але окрім таких позитивних результатів аудиторської діяльності, як зменшення ризику та махінацій, аудиторська перевірка може спричинити і ряд негативних наслідків, спричинених помилками навмисного та ненавмисного характеру.

У час економічної непрозорості та корупції, аудиторі здійснюючи свою роботу, часто співпрацюють із компаніями, що займаються сумнівною економічно-фінансовою діяльністю. Зважаючи на це, у таких підприємств присутня зацікавленість у нерозголошенні реальних показників їхньої роботи, виникає бажання приховати деякі неточності, негативні тенденції, і навпаки, виділити позитиви. Усе це повинен вислухати аудитор перед початком проведення перевірки.

Це суперечить професійній етиці? Авжеж. Тоді виникає питання, чому аудитор погоджується на ці умови? Відповідь проста: «Заради гонорару». У даному випадку мова йдеться про втрату клієнта. Якщо цей аудитор відмовиться, то підприємство знайде іншого, який прийме такі умови.

Таким чином, основною навмисною помилкою є порушення професійної етики, тобто поява фінансового інтересу при співпраці із зацікавленою особою. У цю групу також відносять роботу аудитора в інтересах третьої сторони, при заниженні вартості бізнесу в інтересах майбутнього покупця, негативний аудиторський висновок для потенційних співпраць. У групу ненавмисних помилок відносять особисту помилку аудитора (непрофесіоналізм аудитора, помилка у розрахунках або при роботі із документацією), помилка при неправильній вибірці документів для аудиторського висновку (коли у вибірку не було включено документів, які вагомо змінюють результат), помилка через неправильно надану інформацію компанією .

У деяких ситуаціях клієнт може захистити себе від аудиторських помилок страхуванням із можливою виплатою компенсацій, які можна отримати при таких умовах: якщо аудитор сам визнав помилку; якщо можна довести факт умисної помилки; якщо помилка є виявом непрофесіоналізму аудитора.

Враховуючи вище викладене, ми вважаємо, що для попередження будь-яких помилок аудитор повинен: підходити до справи із професійною етикою; бути впевненим у своїй кваліфікації; поновлювати знання; бути уважним при розрахунках; відмовлятися від завдань із неправильними вхідними даними; правильно та розумно складати аудиторський висновок.